

ИНСТИТУТ ЗА
ЛИТЕРАТУРА

Нощта приближава и леко крилата
 разстила широко из морния свет,
 а тихия вѣтеръ раздухва листата
 и песни тъжовни разнося навред.
 Във облаци бяли плувнала луната...
 в морето се гонят сребристи вълни;
 Далече на кораб се виждат платната,
 това са крилата на "Морски орли".
 Във залива тих ли ще старост премине,
 или пък далече от родния бряг
 в борбата неравна ще той да загине,
 в далечни ли север засипан от сняг?
 Съдбата една е, все същи е края:
 след век ли, след два ли, но той ще умре.
 На северни, южни страни ли, не знаея
 или в необятното синьо море.

Нощта приближава и леко крилата
 разстила широко из морния свет,
 а тихия вѣтеръ раздухва листата -
 и песни тъжовни разнося навред.
 Във облаци бяли плувнала луната...
 в морето се гонят сребристи вълни;
 Далече на кораб се виждат платната,
 това са крилата на "Морски орли".
 Във залива тих ли ще старост премине,
 или пък далече от родния бряг
 в борбата неравна ще той да загине,
 в далечни ли север засипан от сняг?
 Съдбата една е, все същи е края:
 след век ли, след два ли, но той ще умре.
 На северни, южни страни ли, не знаея
 или в необятното синьо море.

